

a pro jejich posouzení v úvahu přicházející okolnosti. Jest oprávněn předvolati a slyšeti osoby, které přicházejí v úvahu při osvětlení sporných poměrů.

Po objasnění poměru má býti dána každé straně příležitost vyjádřiti se ve společném jednání o výpovědi druhé strany. Poté má býti učiněn pokus smíru mezi spornými stranami.

Uskuteční-li se narovnání, pak má býti jeho obsah uveřejněn.

Neuskuteční-li se dohoda, pak má rozhodčí výbor vynést rozhodnutí, které se má vztahovati na všechny, mezi stranami sporné otázky.

Rozhodčí výrok má býti vydán i tehdy, když jedna z obou stran se nedostaví nebo nevyjednává.

Konečné rozhodnutí rozhodčího výboru se stane prostou většinou hlasů.

Došlo-li k vynesení rozhodčího výroku, má býti oběma stranám oznámen s vyzváním, aby se vyslovily v určité lhůtě o tom, zda se rozhodčímu výroku podrobují. Nevysloví-li se strany v dané lhůtě, je pokládati rozhodčí výrok za zamítnutý. Neuskuteční-li se tedy dohoda, má to rozhodčí výbor veřejně vyhlásiti.

Tof zhruba nastíněné ustanovení o rozhodčích výborech.

Bylo by dále kapitolou zcela pro sebe pojednání o závodních radách, které jsou také v souvislosti s tarifními smlouvami alespoň potud, že zákonem o jich utvoření zrušen byl, jak již řečeno, druhý oddíl nařízení o tarifních smlouvách, pojednávající o dělnických a zřízeneckých výborech.

Podotknouti jen sluší, že mezi úkoly, závodním radám vytčenými v § 66., uveden je v odstavci 6. úkol, »umlouvati se zaměstnavatelem pro zaměstnance všeobecné služební předpisy a jich změny v rámci platných tarifních smluv podle § 75.«.

Z uvedeného je patrno, že v porovnání se zákonem francouzským mnoho sporných otázek ohledně kolektivních smluv zůstává nevyřízeno a je ponecháno nadále soudní praksi, aby v jednotlivých případech rozhodla, kde je právo a kde povinnost.

Dokončení.

Judikatura.

(Pořádá dr. Jindřich Tučný.)

I. Sociální pojištění: a) Nemocenské:

Osvobození od pojistné povinnosti udělená podle § 4. n. z. z 30/3. 1888, č. 33 ř. z., pozbyla dnem účinnosti zákona z 15./5. 1919, č. 268 Sb. z. a n., platnosti.

Zrušením §§ 1—4 n. z. z r. 1888 nebyl jen odňat zákonný podklad pro udílení nových osvobození ve smyslu cit. § 4., nýbrž tím pozbyla platnosti i veškerá osvobození dle cit. § 4., dříve již udělená. Opačný názor vedl by k důsledkům, jež by byly ve zřejmém rozporu s kogentním ustanovením § 1., odst. 1. zák. z 15./5. 1919, č. 268 Sb. z. a n. (»Pro případ nemoci pojištěny jsou podle tohoto zákona...«), jež pojištění jiného obsahu a u jiných nositelů, nežli jak zákon z r. 1919 předpisuje, neuznává.

(Nález nejvyššího správního soudu ze 17./6. 1922 č. 8690/22.)

Pojištěnci zemědělskými a lesními (§ 12., odst. 2. zákona z 15./5. 1919, č. 268 Sb. z. a n., ve znění zákona z 22/12. 1920, č. 689 Sb. z. a n.) rozumí